

# 3 листа Джонатана Яреми Свіфта

Леонід Кисельов

Я не хочу лежати в цій рабській землі,  
Радше спатиму в лондонській твані!  
Чи ж повірю, що тут, в світанковій імлі,  
Не розтане мій подих останній.

Чи ж повірю, що янголи бачать здаля  
І господь щиросерде кохає  
На малесенькій кульці, що зветься

Земля —

Порошину ірландського краю.

Захлинається серце: ласкавець, пророк...  
Захисти свої люди, воскресни!  
Це облуда, мара, бо мій шлях до зірок,  
Це вони мої браття і сестри.

Я любив і кохав, і в найтяжчій борні  
Не загасли роки мого шалу.  
Та все більше скорботи лишалось мені  
І все менше любові лишалось.

Як нестерпно щоранку болить голова —  
Мабуть, час вже додому, додому.  
І ніщо вже не важить, я все змарнував,  
Поховайте хоч в пеклі самому!